

Jaroslav Šoman – scénář

Jaroslav Šoman se narodil 19. června 1950 v Mirošově do rodiny, která vlastnila hospodářství a místní hospodu v domě č. 19. V tomto domě pan Šoman žije dodnes. Poté, co se pan Šoman vyučil zedníkem, pracoval v roce 1968 na stavbě mateřské školy ve Valašských Kloboukách. 21. srpna téhož roku musel odejít na zdravotní prohlídku.

„Jsem musel jít na lékařskou prohlídku v tom osmašedesátém roku. Akorát přiletěli Rusi.“

V tu chvíli mu bylo jasné, že sovětská vojska začala s obsazováním Československa.

„Jsme měli už motorky, když tu ti Rusi přijeli. A jeli jsme sa podívat, jak jedú ze Slovenska. Byli jsme až u Púchova dojetí.“

Ne všechny mosty byly schopné unést těžké sovětské tanky. Proto vojáci hledali jiné cesty, jak se dostat na druhý břeh.

„Oni s těmi tanky, když tadyma jezdili, tak jezdili súsedom přes zahrádky, aby nespadli z toho mostu. Oni nehleděli, plot ne plot, přes zahrádky a přes potok a vydrápali sa.“

Během této cesty potkával pan Šoman mnoho rozbitých nebo utopených tanků, které po sobě sovětská vojska zanechala.

„V močálu utopený tank, v Lidči rozdělaný tank, co sa jim zkazil...“

A jeho motto: „Najlepší je, jít životem tak, jak to běží. Protože hlavú zeď neprorazíš.“